

عنوان مقاله:

تأثیر سطوح مختلف عصاره آویشن بر ابقاء نیتروژن، تولید گاز، جمعیت میکروبی، تعداد پروتوزوا و برخی فراسنجه های خون در بره ها و بزغاله های پرواری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم دامی، دوره 32، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

صفورا شه روان - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

تقی قورچی - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

بهروز دستار - دانشکده علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

عبدالحکیم توغدری - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مختار مهاجر - مرکز تحقیقات جهاد کشاورزی گرگان

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی اثر سطوح مختلف عصاره آویشن بر ابقاء نیتروژن، تولید گاز، جمعیت میکروبی، تعداد پروتوزوا و برخی فراسنجه های خون در بره ها و بزغاله های پرواری بود. برای این منظور ۱۵ راس بزغاله سه ماهه نژاد بومی استان گلستان با میانگین وزن اولیه $3/17 \pm 2/1$ کیلو گرم و ۱۵ راس بره سه ماهه نژاد دالاق با میانگین وزن اولیه $4/21 \pm 5/1$ کیلو گرم به طور تصادفی با یکی از ۳ جیره (۱) شاهد؛ بدون عصاره آویشن، (۲) مکمل شده با ۲۵۰ میلی لیتر عصاره آویشن، (۳) مکمل شده با ۵۰۰ میلی لیتر عصاره آویشن به مدت ۸۴ روز و به صورت انفرادی تغذیه شدند. نتایج آزمایش نشان داد اختلاف معنی داری در نیتروژن مصرفی از طریق استفاده از عصاره، در بین تیمار های مختلف وجود نداشت. اما نیتروژن دفعی مدفوع و ادرار در تیمارهای دریافت کننده ۲۵۰ میلی لیتر عصاره آویشن کمتر و نیتروژن ابقاء شده و هضم شده بیشتر از تیمار های دیگر بود ($P < 0/01$). بررسی اثرات متقابل و اثر گونه نشان داد اثر عصاره آویشن در نیتروژن دفعی و ابقاء نیتروژن در بره ها نسبت به بزغاله ها متفاوت بود. به طوری که نیتروژن دفعی در بزغاله ها بیشتر و ابقاء نیتروژن کمتر بود ($P < 0/01$). با افزایش سطوح عصاره آویشن، روند کاهش تولید گاز و گاز متان به طور معنی داری در هر دو گونه مشاهده شد ($P < 0/01$). جمعیت میکروبی شکمبه (تعداد کل باکتری هوازی، کلی فرم ها و باکتری های اسید لاکتیک) در اثر افزودن عصاره آویشن در هر دو گونه کاهش پیدا کرد اما این کاهش معنی دار نبود. همچنین در بره ها و بزغاله های دریافت کننده عصاره آویشن، با افزایش سطوح عصاره در جیره، تعداد پروتوزوا به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0/01$). به طوری که گروه دریافت کننده ۵۰۰ میلی لیتر عصاره کمترین تعداد پروتوزوا را داشتند. غلظت تری گلیسیرید، کلسترول، لیپوپروتئین با چگالی پایین و لیپوپروتئین با چگالی بالای خون تحت تاثیر استفاده از عصاره قرار نگرفت. هر چند غلظت گلوکز خون با افزایش عصاره در جیره به طور معنی داری افزایش و غلظت نیتروژن اوره ای خون کاهش یافت ($P < 0/01$). به طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که استفاده از عصاره آویشن در جیره بره ها و بزغاله های پرواری می تواند به طور چشمگیری تولید گاز به خصوص گاز متان و دفع نیتروژن از طریق ادرار و مدفوع را کاهش و در نتیجه ابقا و هضم نیتروژن را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

بره پرواری، بزغاله پرواری، عصاره آویشن، جمعیت میکروبی، فراسنجه های خون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1631814>

